

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer
kedden és pénteken.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői s kiadói szállás:
Kenyeres Adolf ügyvédi
irodája, Nagypiaczón.

NEMLERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

3 hasábos garmond sorért,
vagy annak helyéért 4 kr.
(1—10 sornyi hirdetés ára
mindig 40 kr.) — Bélyegdíj
minden ígdtáskor 30 kr. —
Nagyobb hirdetéseknek alku
szerint. — Hirdetések fölvé-
tetnek a szerkesztőségben
és Rómer és Kammer nyom-
dájában.

A román-nemzeti politika. — A brassói testvéresülés.

(A Telegrafulu Románuluból.)

(Folytatás).

A szerdahelyi határozatok Erdély autonómiáját az 1863-beli törvények alapján mint történelmi jogot követelik.

Mint elvitázhatlan igazságot előrebocsátjuk itten, hogy csak azon történelmi jog érdemi megáldozatokkal kivívását, mely magában életerőt és oly eszközöket foglal, melyek által, ha megnyertük, azt meg is óvhatjuk.

Nyujt-e Erdély autonómiája az 1863-beli törvények alapján ily garantiákat?

Bármily alkotmányos országban az alkotmány alapja a választási törvény, mivel az alkotmány alakja közvetve a választók politikai jellemétől, közvetlen a megválasztott követektől függ.

Erdélynek melyik a választási törvénye?

Az 1791-beli választási törvény a feudal elvet képviseli, mely egy romának sem lesz óhajtott, mivel ezen törvény által a románok, egy pár szegény nemest kivéve, ki vannak zárva a választásból.

Az 1848-beli választási törvény csak ad hoc a pesti országgyűlési választásra volt közrebocsátva.

1863-ban a választások nem történtek valamely törvény, hanem csak ad hoc kibocsátott rendelet alapján, a meddig t. i. az országgyűlés maga készítendő választási törvényt. Az ezen törvénygyűlésben megvitattott törvényjavaslat nem volt más, mint a fennebbi rendelet igen csekély módosításokkal, mely azonban nem lévén szentesítve, nem nyert törvényi erőt.

Igy tehát az erdélyi országgyűlésnek nincs választási törvénye; az ország autonómiája az 1863-beli törvények szerint alap nélküli épület.

Tegyük fel, hogy a mai magyar kormány beleegyeznék az Erdélyi országgyűlés összehívásába; ez esetben a volna a legelső kérdés, hogy mely törvény szerint történjenek a választások?

Ha a történelmi tér alapján az 1791-beli törvények szerint történnek a választások, akkor könnyen kitalálható egy ily országgyűlés eredménye. A Erdélyi országgyűlésnek más választási törvényé nem létezik. —

Ennek következtében a magyar kormány, ha meg akar felelni az idő szellemének, kényszerülve lenne hasonlóan, mint Schmerling alatt, az Erdélyi országgyűlés választásai végett egy ad hoc rendeletet bocsátani közre.

Hihetjük-e, hogy a magyar kormány rendelete által úgy fogja szabályozni a választásokat, hogy mi románok képezzük az országgyűlési többséget? Ezt még a legnagyobb optimista sem fogja hinni.

De tegyük fel azon esetet, hogy a magyar kormány egészen ki akarja elégíteni a románokat és megadja épen azt, a mit kérnek, t. i. az 1863-beli országgyűlésen a román többség által megvitattott és elfogadott Schmerling rendelete szerinti választási

törvényt. Mondottuk már, hogy a románok épen ezen évben, midőn az akkori kormány kedvezett nekik, és a magyarokkal szemben ellensúlyul használta, valóban csak azért voltak többségben, mivel a magyar követek nem vettek részt az országgyűlésben.

Igy tehát, ha a fennebbi módor szerint összehivatnék az erdélyi országgyűlés és a magyarok is részt vennének, akkor minden bizonynyal a többség nem lenne román, hanem magyar-szász.

Hogy mit tenne ezen többség, tudjuk 1865-ből, az 1848-ban kimondott unióra mondaná, hogy nincs mit keresnie az Erdélyi, hanem csak a pesti országgyűlésen.

Tudni akarnók most, hogy minő eszközökkel és történelmi joggal kényszerítene a román kisebbség a magyar-szász többséget, hogy maradjon az Erdélyi országgyűlésben és tárgyalja az ország dolgait?

Tegyük fel, hogy épen a magyar-szász többség is azon véleménynyel lesz, hogy az 1848-beli unio nem érvényes, és ezen esetben is készek lehetünk egész bizonyossággal, hogy ezen többség újra, a románok előtt és fejük felett kimondja Erdélynek Magyarországgal unióját, s aztán még azon vigaszunk sem marad, hogy ezen unio de nobis sine nobis jött létre.

Igy tehát a Szerdahelyt kezdeményezett politika épen akkor csalódnék legkeserűbben, midőn a követelt autonómiát megnyerné.

Keserűen csalódnék, mondom, mivel a román nemzet ekkor győződne meg, hogy oly hosszas és általában és részletesen oly sok áldozatokkal egybekötött küzdése által kivívott követelt joga nem egyéb, mint egy chimera, egy élet nélküli jog, egy nyert tökéletes semmi; míg a többi együtt lakó nemzetiségek nem követelik ezen autonómiát.

Azt hiszik, egész lelkiismerettel megmutattuk, hogy kivívása a románok egyenjogúsága végett Szerdahelyt választott eszköz t. i. Erdély autonómiája nem megfelelő vagy legalább nem biztos, azért nem cselekesznek helyesen azok kik követelik, hogy legyen elismerve és elfogadva minden románról mint egyedüli csálhatatlan eszköz. —

Ha mi is elkerülhetlenül szükségesnek tartanók Erdély autonómiáját nemzeti érdekeink biztosítása és előmozdítása végett, akkor mi is egész erőnkől küzdenénk érte, habár lehet más fegyverekkel.

Nem az alaptalan 1863-beli törvények, hanem Erdélynek autonómiája 300 éves tartalma által képezett történelmi egyenlősége s magyarországitól különböző viszonyai sokkal hatalmasabb hanggal követelik autonómiáját nem a román külön-, hanem a haza összes lakói érdekében.

Ezen küzdésnek legalább lett volna belső értelme, nem izgatta volna fel, nem töltötte volna el a magyarokat bizalmatlansággal ellenünk minden haszon nélkül, hanem a magyarok és románok közt kölcsönös jó egyetértés által helye lett volna egy kedvező eredmény reményének is.

De ha a Szerdahelyi politika az 1863-beli törvényekre hivatkozással kereken ki-

mondja, hogy a románok inkább akarják Erdélynek Bécs mint Pest allatti állását, akkor nem csoda, ha a magyarok el vannak telve bizalmatlansággal ellenünk és nem akarnak az Erdélyi autonómiáról mit sem tudni.

Ha ma Erdély autonómiája visszanyeréséhez oly kevés reményünk van, meg kell vallanunk, hogy nagyon sokkal járult hozzá annak védelmezési módora is.

A szerdahelyi politika az 1863-beli törvényekre hivatkozásán kívül, mely által Erdély alávetetik a bécsi központi parlamentnek, az ország autonómiája kiküzdése végett a passio eljárást fogadta el.

A passivitas sok áldozattal van egybekötve, miként ezt más nemzeteknél is láttuk gyakorolni.

Gazdag, hatalmas nemzetek eredménynyel használhatják ezen politikai módot, sokat tudnak áldozni és mégis marad még annyi, hogy ne legyenek tönkretéve.

Mielőtt ilyen politikát utánoznunk, meg kell mérnünk erőnkét és megvizsgálunk, ha birunk-e mi is oly erővel, mint azon nemzetek, kik eredménynyel használták ezen politikát, mivel csak hasonló erővel nyerhetünk hasonló eredményt.

Ismerjük meg egymást; ne ámitsuk ne csaljuk, magunkat, és mert az önámítás keserű csalódot, ha nem valami még rosszabbat, szokott hozni.

A politikát nem lehet ábrándképekre alapítani, hanem csak erőnk és eszközeink realis számlájára.

Ezen tekintetben meg kell vallanunk, hogy bármily szívesen akarnánk is gazdag polgársággal vagy a legrosszabb esetben egy érvényes nemzeti arisztokráciával birni, — sem egyik sem a másikkal nem vagyunk tetszerelve.

A statistikával kézben meg kell vallanunk, hogy Magyarországon és Erdélyben a román nemzet par excellence földművelő, jó munkás, az előhaladásra fogékony nép, mely veszély idejében sok erőteljes kar telt rendelkezhetik a haza megvédelmezésére; de kevés vagyonnal bíró, mely nem áldozhat sokat a nélkül, hogy magát tönkretenné és előhaladását gátolná.

Ennek következtében a passiv politika nem ígér nekünk olyan eredményt, minőket más gazdag és hatalmas nemzetnek hozott.

(Folytatása következik.)

Magyar képviselőház.

A képviselőház június 10-ki ülésében Pauler közoktatási miniszter felett Simonyi Ernő urnak a Jekelfalusy-ügyre vonatkozó interpellációjára. A válasz osztatlan meglelégedéssel fogadtatott, a miből önkényt értetődik, hogy az nem volt egyéb, mint világos kijelentése annak, hogy a miniszterium az ország törvényeinek és a korona jogainak érvényt fog szerezni.

Válasz interpellációra.

Pauler Tivadar vallás- és közoktatási miniszter az interpellációra a következőleg felel: Hivatalos fölszólításom folytán a székesfehérvári püspök hozám intézett írásbeli beadványában kijelentette, hogy a vatikáni zsinat ápril 24-én és július 18-án hozott dogmatikus határozatait f. év január 18-án Rómából püspöki helyettesének megküldötte azon meghagyással, hogy azokat a plebániákkal közölje, és hogy ennek folytán a kihirdetés megtörtént.

A mi a másik kérdést illeti, mit szándékozik a kormány tenni? erre válaszul a következő: a kormány a korona jogai megővására és fõntartására az eddigi gyakorlatnak és az állam hatalom jogkörének megfelelõ intézkedéseket szándékozik alkalmazásba venni.

A fõrendház 1/2 1 órákor tartott ülésében a Bujanovics Sándor képviselõi házai jegyzõ által áthozott szentesített törvények kihirdetettek. Majláth György elnök jelenti, hogy Andrásy Gyula gr. miniszterelnõktõl vett értesítés szerint õ fölsége Horvát B. igazságügyminiszter lemondását elfogadta és helyébe Bittõ Istvánt nevezte ki.

Gorove István miniszter átadja az országgyûlés elnapolására következõ királyi kéziratot mely felolvastatik:

Mi elsõ Ferencz József isten kegyelmébõl ausztriai császár, Csehország királya s a t. és Magyarország apostoli királya.

Magyarországunk és társországi zászlósaink egyházi és világi fõrendjeinek és képviselõinek, kik az általunk 1869. évi április hó 20-dik napjára Pest szabad királyi városunkba összehívott országgyûlésen egybegyûltek, királyi üdvözlõtünk.

Magyar miniszteriumunk elõterjesztése folytán a jelen országgyûlés üléseit mai naptól folyó évi szeptember hó tizennegyedikéig ezennel elnapoltnak nyilvánítjuk.

Kikhez egyébiránt királyi kegyelmünkkel állandólag maradunk.

Kelt Bécsben 1871. június 10.

Ferencz József.

Andrásy Gyula gróf.

Elnök: Midõn a felolvasott legkegyelmesebb kir. leirat folytán az orsz. gyûlésnek ülései szeptember 14-ikig elhalasztatnak, és ennek folytán a t. képvis. háznak tagjai széteszolván házi tüzhelyeikhez fognak sietni, néhány bucsúsztó vagyok mondandó a ház t. tagjaihoz.

Nem tehetem ezt azon módozatban, mint az különbben szokásos. Nem kecsegtethetem a t. ház tagjait azzal, hogy e szünet alatt nyugalommal találva, házi körükben kipihenve, ujult erõvel foghatnak majd a kitûzött idõ után itten munkájukhoz, mert a haza minden vidékén minden kerületben számos teendõk várnak megoldásra, a megyék és községek rendezése, az elsõ bíróságok szervezése oly nagy fontosságú tárgyak, melyekben a haza minden polgára érdekelve van, az értelmiség pedig a közremûködésre van felhiva. Csak azt kívánom, hogy a gondviselés képvis. társaimat házi köreikben vissza vezetvén, erõt és egészséget adjon ezen más téren munkához és a teljesített kötelességerzetnek öntudatával térjenek ismét vissza és abban találjanak rugékonyságot, kedvet és erõt itteni munkálkodásuk folytatására. —

A román küldöttek különvéleménye a szász universitásban a talmácsi és törcsvári birtokügyre vonatkozólag.

(Vége.)

Tekintetbe véve továbbá:

hogy a többször idézett országgyûlési határozat, mely mint ki volt mutatva, még csak árnyékát sem hordja annak, hogy a hétbírák jogait sértendõ, számunkra épen ellenkezõleg azon általános óhaj betöltését helyezi kilátásba, hogy végre valahára rendezve lássuk a viszonyokat, melynek következtében, a hétbírák pénztárát tetemes költségekkel és kiadásokkal terhelt pöröknek vége hossza nem volt (elég legyen emlékeztetnünk azon 24.000ftot meghaladó összeg megtérítésére, melyet a hétbírák az 1827-ki határozat folytán fizetni kényszerültek), és hogy így épen semmi okunk a jogos panaszra, hogy amaz országgyûlési határozat valamely méltatlanságot követne el rajtunk, mivel föltesszük, hogy a hozandó külön törvény minden érdeklött fél igényeit az igazság szerint fogja méltányolni s azok közjavát eszközölnék; azon esetre pedig, hogyha a hozandó törvényjavaslat — várakozásunk ellenére — nem felel meg a hétbírák jogos igényeinek: a fenyegetõ veszély elhárítására szükséges lépéseket a delegált universitás, ez universitás meghatalmazottja, megteheti;

hogy tehát az elõrebocsátottak folytán legkisebb okunk sincs most már a legmagasabb trónhoz, az országgyûléshez és az igazságügyérhez ily modorban és ilyes fölterjesztésekkel járunk, melyek nagyon könnyen demonstratiókul tekintethetnének, a mi által többet árthatnánk, mint használhatnánk a hétbíráknak, azon gyanura adván okot, hogy ezirányu jogainak valódi létében nem bizunk;

tekintetbe véve továbbá, hogy az universitástól eredõ emlékirat, mely a hétbírák jogait jogérvényes okiratok alapján fejtené föl az országgyûlés meg az igazságügyér elõtt a Szelistye- és Talmács-szék meg Töröcsvár-terület ellenében, az úgynekv sokkal

többet használt volna, mint a mennyit a jogügyi bizottság által javasolt lépések használni fognak.

tekintetbe véve aztán, hogy a bizottság ajánlata folytán a legfelsõbb trónhoz indítandó 3 tagu küldöttség a hétbírák pénztárára oly kiadásokat ró, melyek a remélhetõ eredmények által koránt sem lehetnek igazolva;

tekintetbe véve végül, hogy az általános vita menetébõl könnyen észre volt vehetõ, hogy az universitás többsége a bizottság javaslatait a részletes vita alapjául elfogadja; e javaslatok fölött azonban részletes vitát nyujtván, csak azon esetben lehetõ és nem csalárd, ha mindazon bizonyítékok és okmányok, melyek az indítványozott fölterjesztésekben ezek alapjául jelöltetnek meg s a melyek ez universitás tagjai legnagyobb része elõtt ismeretlenek, legkivált miután azok még csak az illetõ bizottságban sem producáltak, az illõ idõben és helyen: a teljes ülésben elõmutatva és fölolvastva lettek volna;

mindezen körülmények és tények tekintetbevételével mi alólrottak nem találtuk a részletes vita alapjául elfogadhatóknak a bizottság javaslatait s ezért félretételüket óhajtván, a következõ ellenjavaslatokat támogatjuk és pedig:

1. A szászsebesi szék-küldött, Bologna Jakab, azon ellenindítványát, mely szerint a hétbírák megvédésére szükséges lépéseket — ha ugyan a várható külön törvényjavaslat által veszélyeztetve lennének azok — a delegált universitásnak kell vala megtennie;

2. A szerdahelyi szék küldött, Macelariu Illés, azon ellenindítványát, mely szerint a fentnevezett emlékirat lett volna szerkesztendõ, és

3. A nevezett Bologna Jakab küldött utolsó ellenindítványát, mely szerint, az 1. és 2-ik számok alatti ellenindítványok elvetésének esetére az indítványoztatott, hogy a sokszoremlegített fölterjesztésekben hivatott okmányok az universitás elé terjesztessenek és az ülésben fölolvastassanak, hogy ezáltal részletes vita tétessék lehetõvé; e nagyon is jogos és alapos ellenindítvány elfogadását annál is inkább reméltük, miután nekünk, mint universitási küldötteknek, kik amaz okmányokat soha sem láttuk, elvitázhatatlan jogunk van követelni azok elõterjesztését, hogy így, fölvilágosítást merítve azokból, biztosan és meggyõzõdés alapján védhessük a hétbírák jogait. Miután azonban ez elvitázhatatlan jogunk eltagadtatott: nyilván való igazságtalanság következik el rajtunk.

Mindezeknek daczára a többség elvetette e három ellenindítványt s bennünket a bizottsági indítványoknak részletes vita alapjául való elfogadása által — a nélkül, hogy az említett okmányok megtekintettek volna — kényszerített nem csak arra, hogy ezen, a fentebbiek által eléggé indokolt különvéleményünket benyujtsuk, hanem arra is, hogy a részletes vitában részt ne vegyünk.

Szeben, máj. 25. 1871.

Bologna Jakab, Szerdahely-szék-, Macelariu János, Szerdahely-szék-, Dr. Tincu Abraham, Szászváros-szék-, Paraschivu János, Szászsebes város-, Macelariu Ilyés, Szerdahely-szék- és Ruszkai Dobó Mihály, Szászváros-szék küldöttje.

V i d é k.

S.-Szent-György, 1871, Junius 8-ika.

Hogy a szépmezõn valóban szép nap volt Junius 4-ik én, azt e lap 45-ik száma vezércikkében, egy résztvevõ elmondta, az ünnepély nagysága és szépségéhez méltóan.

Azonban, az ünnepély kiegészítését meg kell említenem, hogy a mi ünnepélyünknek nem lett vége a hosszú és kedélyes ebéddel, a mi örömünk tulélt egy napot, a városi tanács által kiadott program tartalmához híven, d. u. 4 órákor a város dísztermében tanácskozással tartott a lövész egylet megalakulása érdekében, — melylyel kapcsolatosan tornászat is lenne; — a közgyûlés a lövész egylet megalakulási és szervezeti alapszabályainak elkészítésére egy bizottságot nevezett ki ns. Dacó János városi fõbíró elnöke alatt, — s a mi nem mindennapi dolog — határozatot, hogy ezen bizottságot, három, legfelebb négy hét alatt, befejezett munkálatait köteles a közgyûlésnek felmutatni. Erre egész örömmel csak áment mondunk.

A gyûlésnek alig lett vége, a közönség az esteli ünnepélyre sereglett, Nagy Elek ur kórházzal levõ szép és nagy kertjében.

E kert valóban a természet által is sok kiváló szépséggel ajándékozta meg, melyet az urbéri munka és mindenek felett kertészeti ügyességre mutató berendezés és osztályozás még nagyban növelt; úgy, hogy egy dísz, köz, — vagy ha úgy tetszik — népkertté könnyen alakítható. Óhajtanó lenne, hogy a lövész egylet, melynek itt alkalmas helyiség készsen feltalálható, megalakulása után azonnal vagy részvények alapján egyenes megvétele, vagy haszon-

berbe kivéve, idõnkénti törlesztés által, a kert mindenképen való biztosításáról gondoskodnék.

Hogy mily nagy közönség volt, bizonyítja az, hogy a 20 kr. belépti-díj 115 forintot jövedelmezett, melynek harmada alku szerint a zenészeké lett, a többi pedig az emlékszobor költségeinek fedezésére fordított. Ugyan e célra egy aláírási ív 100 forintot felül jövedelmezett, az ünnepély napján is történt költség fedezésére adakozás, p. o. Király József 2 for. Óhajtanó volna, hogy az emlék szobor, nem annyira szép és költséges, de mindenek felett czélszerû kerítéssel láttassék el; s hiszem is, hogy a városi tanács, mely hazafias buzgalmánál oly szép jelét adta a kezdeményezés által, a kiegészítés által érdemeit növelni fogja.

A most felállított emlékszobor kezdeményezése tisztán a városi tanács érdeme, és a közönség büszkesége. Hogy a szék jó akarata és buzgósága még késik még a városban felállítandó emlék oszlop bemutatásával, azt tudni nem lehet; hanem annyit egész bizottsággal állithatni, hogy azon bizottság sokat gondolkozik és keveset tesz, és nagy érdeme is lenne a gondolkodás hosszabb menetele, csak az a baj, hogy az a mai impertinens-kor nem annyira képzelni, mint látni szeret.

Én részemrõl, ha azon bizottság vagyok, minden évben erkölcsi és hivatalos kötelességemnek tartom, nyilvános számadást adni a pénzüsség állásáról; évenként vagy havonként is kimutatnám a bevételt, közölvén az adakozók névsorát; kimutatnám a tőke és kamat idõnkénti növést, és mindenek felett a közönséget ismételve felhívnam minden évi nyilvános számadásom végével az elkezdett szép és nemes tett tökéletes befejezésére; s ez által, míg egyfelõl magamat megnyugtatom, addig másfelõl eljárásomat is igazolnám.

Vannak olyan dolgok, a hol a lassúság, vagy halasztás, bizonyos közeledés a halálhoz, míg a közönség szíve, esze s keze mozgásba és melegsébe van tartva, valamely ügy felkarolása és létesítése érdekében, addig kell azt hajtani és buzditani, s az eredmény bár mily kicsiny mindenannyiszor felmutatni, valahányszor újabb cselekvésre akarjuk buzditani a közönséget.

Mit mondanánk az olyan építésznek, a ki a munka alatt levõ épületet gazdája szeme elõl korlátokkal fedné el, vagy röviden szólva, függõny megett dolgozna; annyit minden bizonnyal mondanánk, ha mindjárt egyházi épületet dolgozna is, hogy nem szeretjük, s ki tudja, nem lenne-e olyan, a ki azt is mondaná, hogy az ily munka gyanus.

És azt is tudjuk, hogy vannak bizonyos idõk, melyek magokból a közszellembõl táplálkoznak nemes és áldozatkész tettek végbe vitelére, és tudjuk, hogy mihelyt a mozgató erõ lankad, vagy gyérül, az általános buzgóság is lohad, a semmit nem látás, vagy hallás közönyössé teheti az embereket a legnemesebb tett s a legszentebb czél kivételével is, ez pedig mindig azok hibája, a kik vezeték és képviselik a közönséget, társadalmi vagy szellemi téren.

De lássuk az esteli mulatságot. Ez valóban szép és élvezetes volt. Az erõs és szép természet táncz teremrõl is gondoskodott, a kertben a bejárás elõtti szép sík tãnczteremmé lett rökönözve, lámpákkal minden oldalról kivilágítva, balra pedig két sor asztal, s a végiben berendezve az étel és ital nemû; sõt még czukrász is volt; így legalább, ha valaki keserûséget kapott kedvese ajakáról tréfából, kárpotolhatta magát czukrászi édességgel komolyan; és a ki a szerelem örök melegségérõl gondolkodott, egy portió fagyalttal való társalgás után meggyõzõdött a melegség változandóságáról.

Szép gyönyörû este volt! A csillagok is bámulva néztek le. A sok szép lángok, vidám táncz az éjszakai, a csillag és lámpákfényénél szinte tündéressé vált úgy, hogy a nagy költõvel sokrõl elmondhattuk: kis lába nyomának a fû is örül. Szép volt a tánczoló, de tán még szebb a nézõ közönség — bocsanát, talán tilosba járók... Sok szépet láttam, hallottam, de a lekeledõ csillagok, susogó falombok még többet láttak és hallottak; titkos sohaj, epedõ pillantás, meleg kézzoritás, búcsú, mely találkozásra int, hogy jártak ott egyenként és egymásután; s mikor a közönség a haza menetelrõl gondolkodott, kezdõdött a tüzi játék, szépült a mulatság s növekedett a kedv s úgy látszott, hogy az ilyen mulatság minden vásárnap elkelne 20 kr. járál. E város érdemes közönsége szépet, hasznost szeret és tuppenni. Tartsa meg az isten e jó szokását és gyarapítsa, mint az egészséges „Nemere“ elõfizetõit!

B. J.

Nagy-Szeben, 1871. Junius 13-ika.

T. szerkesztõ ur!

A híres vak számmûvész Chybiorz Pál tegnap mutatván be magát az itteni k. államfõgymnasiumon, nem mulasztatom el, hogy becses lapját errõl érte-

sítem annival is inkább, mivel a szerencsétlen szám-művész innen Brassónak veendi útját. —

Egy 72 tagból álló számnak hiba nélküli elmondása, ennek egy ugyan akkorával való összeadása és az összegnek hibátlan megnevezése nála csak egy pár másodperc műve. Egy több tagból álló köbgyöknak kivonását és egy harmadfoku egyenletnek feloldását bámúlra ragadó gyorsasággal vizsgál véghez; más számtani műveletekben is meglepő. A mint mondá és máshelyről is értesültem, a Marosvásárhelyiek titkát 3000 fton megvásárlandók, gyűjtést rendeznek e végre; nem ártana, ha az illető urak tágabb körben is, nem csak Vásárhelyt körültekintenek aláírás ivaikot.

Gidofalvy Géza,
a mennyiségtan tanára.

Zabola, 1871. Junius hó 9-én.

Tekintetes szerkesztő ur!

Az urnak 45-ik számában a vegyes tudósítások közt ez áll:

(Magyar nőorvos) Darvason, mint a lapok írják gróf Mikes Lajosné, született Hilibi Gál Karolina, mint orvos működik.

Ezen közleményére hivatva érzem magam, a tisztelt olvasó közönségnek azon felvilágosítást adni, hogy Mikes Lajos soha sem létezvén, — azon nő csak hitörölja a Mikes Lajosné nevet, s valami kalandornő lehet.

Ezen czáfolatomat legközelebbi számába felvenni ne terheltesen.

Tisztelettel lévén a szerkesztő urnak

Gróf Mikes Benedek.

(F. Fejérmegye közgyűlése) hó 12-én és 13-án Hídvegen tartatott meg. A szervező gyűlés tegnap, 15-ikén vette kezdetét.

Addig is, míg rendes levelezőnk részletesen leírja az érdekes gyűlés folyamatát, megemlítjük, hogy minden vizsály nélkül, legszebb egyetértéssel folytak a tanácskozások.

Igen nevezetes, és a megye jövőjére döntő lehet azon határozat, hogy a belső kerülettől oly messze fekvő Erzsébetváros helyett a központi Közhalom vagy Hévíz vétetik székhelyül.

Igy már valószínűvé lett, hogy ezen hazafias szellemű és jelentékeny értelmiséggel bíró megye továbbra is fenntartatik.

Egyéb jelentékeny ügyek közül megemlítjük, hogy tűzrendészeti szabályok dolgoztattak és azoknak magyar s román nyelven kinyomatása elhatároztatott.

14-én iskolatanácsülés volt nagy részvét mellett. Részletesebb tudósítást erről is tudósítónktól várunk.

Barzaság, 1871. Junius 14-én.

A Medard napja egész Brassóvidéken szomorú nyomokat hagyott maga után nem csak anyagilag, de szellemileg is.

A határokat különösen a hegység mentén a jég elverte, Rozsnyón de még nagyobb mértékben Keresztényfalván felhőszakadás és ennek következtébeni árvíz okozott ezideig még felszámíthatlan károkat, utóbbi helységben az áradás az ablakokat érte. —

Magyarosan a jég a határ egy részét elpusztította, a rozsnyói és keresztényfalvi erdőn arasznyi magassághoz hevert a galamb tojásonyi nagyságot szinte meghaladó jég.

A Szent-Péteriek azonban kitalálták a módját, hogy a jég miként üzendő el a határról? — Az újabbkoru kulturánál t. i. épen midőn f. h. 8-án reggeli fél hét órakor az ott megindult jégeső hanyatló félbe indult, — daczára annak, hogy efféle vészharangozásért a „Sieb. Bl.“ által 1868-ban már megrovást kapott, — a „protestans“ templom tornyába rohanván meghuzta a két nagyobb harangot; — és a már hanyatló félben levő jégeső, különösen a nagyobb harang szép felhőszlató hangja folytán, cum pudore elhuzodott; — azt hiszik a szentpéterei szászok. —

A rozsnyóiak azonban t. i. itt „die deutschen Bürger von Rosenau in Siebenbürgen“ értetnek — a kor szellemének megfelelő vallási szabadelvűséggel praedicáló papjukat okozzák, mint a jég és felhőszakadás okozóját.

Vajjon a szentpéterei és rozsnyói nézetek nem constatalják-e a szellemi jég elveretést?

Ad vocem jég eső: 1868-ban volt jégeső nyomán a szentpéterei előjáróság adó vissza fizetést eszközölt a károsult birtokosoknak javára, természetesen a bebirtokló hétfalusiak részére is, — nem ár-

tana, ha a csernátfalusiak, kik a részben érdekelve vannak, pénzük kiadása tárgyában „tulajdon“ előjáróságukhoz folyamodnának. T u b á k.

K ü l f ö l d.

FRANCZIA ÜGYEK.

A „Times“ párisi és versaillesi levelezői f. hó 6-ról következő adatokat közölnek:

„Hírszerint Rochefort“ ügyének tárgyalása azért halasztatott volna el, mivel attól félnek, hogy ő oly vallomásokot fog tenni, melyek a nemzeti védelem kormányát compromittálhatják, s melyek összességében állanak azon állítólagos közbenjárási ajánlattal, mely Sedan után Oroszország által tétellett volna, a kormányt egyetértőleg. — 10 000 gyújtó bomba fődötetett föl a katakombákban. — Mivel 23.000 ily bomba készített a commune által, több foglyoknál talált okiratok szerint, s mivel ezekből nem sok használtatott fel, azt hiszik, hogy még nagy számu ily bombák vannak valahol elrejtve. — A Vendome-oszlopnak majdnem összes hiányzó darabjait megtalálták. Azt hiszik, hogy az oszlopot pontosan helyre lehetett állítani.

Azon különös indítvány tétellett, hogy a Hotel de Ville romjai érintetlenül tartassanak fenn. E javaslat komolyan vitattatik meg, s számos pártolókra talál. A „Siccle“ erősen támogatja azon, várhatólag legközelebb a kamara elé terjesztendő indítványt, melyszerint Thiers két évre a végrehajtó hatalom fejévé tétellett.

A kiadási kérdést illetőleg a mérséklettebb lapok azt tanácsolják, hogy a kormány elégedjek meg azon fölkelők kiszolgáltatásának követelésével, kikre az valamely nem-politikai, rendes büntényt képes szaboznítani. Folyvást minden oldalról tömegesen tudulnak Párisba, hol teljes nyugalom uralkodik, noha folyvást számos elfogadások történnek.

Azt hiszik, hogy a foglyok 3 kategoriába fognak osztályoztatni, az első oly személyekből állván, kik ellen csupán kisebbsrendű vádak emeltetnek; a második azokból, kik deportatiót maguk után vonó büntényekkel vádoltatnak; s a harmadik a legnagyobb büntenevőkből, kik közül némelyek oly büntényekkel vádoltatnak, melyek halállal is büntetethetnek.

A párisi érsek, s a commune által meggyilkolt többi kitünő húsok temetése várhatólag igen nagy-szerű szertartás leend.

A fontos szajnamegyei főnökség, mely ideiglenesen Ferry által töltetik be, ki nagyon óhajta az ezen terhes állástól való fölmentetést, hihetőleg el fog fogadtatni Leon say által. Ezen kinevezés általános megelégedést fog előidézni. „Mi e hirt oly örömmel fogadjuk, — ugymond egyik mai reggeli lap, „melyet semmi okunk sincs eltitkolni.“

Teljesen hiteles kuffból némely részletekről értesültem a Párisban való fegyverek összeszedését illetőleg. A porosz ostrom alatt bizonyossággal tudva lett, hogy 420,000 puszka volt a nemzetörök kezében. Ama négy katonai kerület egyikében, melyekre most Páris föl van ostva, 116.000 puskát szedtek össze. Ez ama kerület, mely Belleville-t, a Bastillt, La Villette t stb. foglalja magában. A fölbbi számu puskák önként adtak be a hatóságok fölhevása folytán. Most ház-kutatások eszközöltetnek, a visszatartott vagy elrejtett fegyverek megtalálása végett. Egy altiszt, s 4 katona látogat meg mindegyik házat, s kérdezi ki a kapust. Ha ez utóbbi meggyőzi az altisztet arról, hogy a házban lakó egyének nem eshetnek gyanu alá, hogy azok mindnyájan nők, vagy köztudomáslag tisztességes és rendes életű személyek, a dolog annyiban marad. Mäskülönben a ház szigoruan kikuttatik.

A nemzetgyűlés 8-iki gyűlésben Thiers kifejti az ország helyzetét s ezt mondja:

„Mi ama legnagyobb polgárháboruk egyikét végeztük be, melyek csak valaha léteztek; mi a legnagyobb győzelmeink egyikét vívtuk ki, melyet csak valaha a társadalmi rend nyert. Európa köszönetét fejezé ki nekünk s szerencsét kíván győzelmünkhez, mely az anarchiától menté meg. Állásunk egy hónap óta megváltozott, elfeledik vereségeinket s csupán győzelmünkről emlékeznek meg. Azonban nem szabad illusióban éltünk. A fölkelés le van fegyverezve, de nincs lecsillapítva. Az ingerültség a kedélyekben maradt; óvakodni kell attól, hogy a szenvedélyeknek új elemek adassanak. A munka újrafelvételére van szükség.“

A munka már ismét lendületet kezd venni; mindenütt nagy megrendelések tételnek. Azonban a nagy iparosok a nemzetgyűlésre függesztik tekintetüket a mennyiben kinyomozni igyekeznek, ha vajjon ez utóbbi fentartandja e az egyetértést, ha vajjon mi képesek leszünk-e bizalmat gerjeszteni és összes terheinknek megfelelni.

„Nekünk 500.000 németet kell táplálnunk. Ha a fizetés teljesítve lesz, az ellenség által megszállott megyékben újra behajtantjuk az adókat.

Nekünk 400 milliónyi adóhátralékunk van. A nemzetgyűlésnek ismernie kell e részleteket, hogy így az ügyállást helyesen méltányolhassa.

E szerint hitelhez fogunk folyamodni és ezért Európa bizalmára van szüikségünk. Franciaország segélyforrásai felől nem kételkednek, de attól félnek, hogy az egyetértés nem fog fentartatni.

Thiers kijelenti, minő módon republikánus ő. negyven évi oda irányzott munka alatt, hogy Franciaország számára oly alkotmányos monarchia adassék, minő Angliában van, kijelenti, hogy ő több szabadságot talált Londonban, mint Washingtonban. De a fejedelmek nem fogták fel mindig ezen kormányzat feltételeit. Nekik fel kellene fogniok, hogy az alkotmányos monarchia valósággal oly köztársaság, melynek elnöke örökös.

Thiers fájlalja a forradalomnak roppant szerencsétlenségét. Francziarország ismét fel fog emelkedni, ha mi erélyesek vagyunk; azonban ama helyzetben, melyben mi vagyunk, nem kell csak félig lenni eszélyeseknek. Nekünk semmi hibát sem szabad többé elkövetnünk.

F ö l h í v á s!

Sepsi-Szent-György városa az 1848—1849 szabadság harcban itt ellunyt hazafiak emlékét addig is, míg tettiüköz méltó más emlék által örökíthetné meg: kicsinyszerű bár, de általános részvételt felkarolt oszlopkó felállításával ada ily érzelmeinek kifejezést.

Mig a kegyelet adóját rovtuk le az elhunytak iránt, támadt a gondolat: a hősöknek méltó utódai ha akarunk lenni; ha a tesben és lélekben gyarapodó nemzetek által elhagyatni magunkat nem akarjuk; ha az europa népesaládban a kor irányához képest fennállásunkat biztosítani kívánjuk, gondoskodni kell eszközökről a jövőre nézve!

Az eszme kész, s az eszköz czélszerűsége Kö-niggrätz és Sedan-nál fényesen igazolta magát.

Azért Sepsi-Szent-György városa kezdeményezése folytán Háromszék értelmisége egy **lövész és torna egylet** létesítését határozván el, épen azon napon Junius 4-én — midőn a szabadság harcban itten elvérzett honfiak emlékére általános ünneplésséggel egy emlék oszlopot emelt, alakult meg a Sepsi-Szent-Györgyön székelő **lövész és torna egylet is.** —

A helyiséget rokkant honvéd alezredes Nagy Elek kedvező feltételek alatt ajánlá fel s lelkes fia László, — Városi tanácsos — ügybuzgalma sikeres eredményre jógosit fel.

Nem czélja az egyletnek, mint német hazájában már elfajulni kezdett, különböző czimek alatt kasztot alakítani, hanem oskolája akar lenni külmöbőség nélkül az észtehetséget a testi ügyességgel párosítandó foglalkozásnak; nem fog külön politikai czéllok gyűlhelje lenni, hanem a közhaza érdekében az általános testi, lelki kiművelődés előmozdítására hatni, ezt eszközölni lesz közvetlen feladata; nem zárja ki az egyesek jóra törekvését, de hívó foglalkozások tanyájává sem akar súlyedni. —

Tagja lehet minden honpolgár, de czélja a gyakorlat és művelődés lévén, csak az ennek elérésére vezető eszközököt s erre kezességet ígérő egyéneket fogadhat be.

Európai helyzetünk s különböző nemzetiségek közé ékeltségünk erőskaru, jó látó, művelt hazafiakat teszen szükségessé.

Midőn ily czélu egyesülésünkben részvét és pártfogásra hívjuk fel a haza s különösen a székely nemzetet, nem tudjuk eléggé ajánlani ez ügyet, melynek egyedüli vezér eszméje a „haza, mindenek előtt“ s alakulandó **lövész és torna egyletünk** csak eszköz a nagy czél, a szellemi műveltséget a testi ügyességgel párosítandó foglalkozásnak, mert nemzet, mely a sebesen haladó művelődési áramlatban hátra marad, leiszapoltatva elvész.

D. Veres Gyula,
jegyző.

V e g y e s.

(Necrolog.) Városunknak köztisztelőben álló polgára főharminezadi ellenőr Hornung Lajos folyó hó 13-án délutáni 5 órakor több hónapokig tartó szenvedés után tüdősorvadásban meghalt. Az elhunyt számos családott hagy hátra. Méltányos volna ha a magos kormány egy sok évi hiv és pontos szolgának érdemeit annak hátrahagyott árva segélyezésével kívánna megjutalmazni.

(H o n v é d i n t é z e t ü n k e t) illetőleg biztos forrásból meritett következő tudósításokkal szolgálhatunk:

1) E nyár folytán N.-Szében és N.-Szében

környékén a 7-dik dandár Edényi Lipót alezredes ur vezénylete alatt összpontosították.

2) Mattyasovszky honvéd főhadnagy ur vezénylete alatt egy tanosztály a cs. k. Brucki táborba rendeltetik a lövészet, haditávirászat és a Linnemann ásó használatának megtanulására.

3) Pesten lovas honvédszázados Bulyovsky ur parancsnoksága alatt a szőlővegtanostály állítatott fel. Az erdélyi kerületből lovag Oelberg Károly h. százados ur rendeltetett oda.

(Tordáról írják.) A sz.-lászlói szerencsétlen tűz ész — mely százra menő telket juttatott koldusbotra — szándékos okozói erélyes vizsgáló bíránk Abt Ernő által — ki a szerencsétlen hír hallatára, a hely színére azonnal kiszállott — kinyomoztatván, a tettesek mintegy 10-en elfogattak, s tegnap három szekeren zsandárok kíséretében Tordára hozattak, hol a megyei börtönbe helyeztettek el, onnan várva a méltán kiérdemelt büntető ítélet kimondását. — Mint halljuk a tűz első okozója egy jómódu gazda volt, ki 10—20 frt. fogadta meg a gyújtogatókat, azért, mert a közelebbi bíró- és gondnok-választás alkalmával ő kimaradt. A tűz különben a bünszerző épületeit is elhamvasztá.

(Hajmeresztő jelenetnek) vált a pesti közönség tnuja. Geretti a híres kötéljáró, egy 60—70 lábnyi magasságban kifeszített sodronyköteleten velocipeden nyargal végig másodmagával. E napokban Pesten akarta a közönséget ily mutatványokkal mulattatni. Először Geretti sebesen futott végig a sodronyon szintugy visszafelé; de midőn harmadszor akart a sodronyon végig futni, a velociped ingani kezdett s egyszerre az egész közönség borzadalmára alá is fordult. Szerencsére azonban, a velociped ugy van szerkesztve, hogy esés alkalmával néhány kiugró rud a sodronyba fogódzik s nem engedi leesni; mindennek daczára Geretti életveszélyben volt, mert lábai a kerék külőibe bonyolódtak s csak nagy nehezen volt képes kibontakozni azokból. Mintegy nyolcz perczig kellett a közönségnek e hajmeresztő jelenetet szemlélni, míg végre Geretti és társa nagy nehezen megszabadult a velocipedtől s a sodronyon a közelebbi rudig kapaszkodott, a hol az egész közönség ujjongásai között lecsuzott.

(Jégkronika.) Az ország minden vidékéről jégverésekről tudósítanak. Keresztur, Deés, Szótelke, Kecskháza, Csoka, Sz.-Mihálytelke, Jegénye, Gyéres, Sz.-László, Egeres, Noszoly, Cs.-Keresztur, Háperton, Németi, Szamos-Ujvár. Szilágyság stb. vidékein, néhol tojásnagyságu jegek voltak. A M.-Szakáli határt hallomás szerint egész kiterjedésében és tökéletesen tönkre verte volna. Szomorú kilátások, annyival szomorubb, mert az őszi vetések mindenütt igen dusak voltak. A nagyobb rész egyébaránt biztosítva volt.

(A szászsebes vidékiek,) mint a szebeni ujság táviratából látjuk, két küldött által fogják magukat képviseltetni a berlini diadalmeneten. Ez hát az a 800 magyar, kik dísz-ruhában emelik Magyarországról a német győzelmi ünnep fényét. S a lapok mégis kétségbevonták ama hír valódiságát.

(Polgári házasság) lesz közelébb Debreczenben. Egy zsidó leány kell házasságra egy r. kath. hadnaggyal.

(Bécsujhely közelében) ismét löpor malom robbanás volt. A munkások szerencsére éppen ebédre távoztak el, s így ember élet nem esett áldozatul. A robbanás oly heves volt, hogy nehéz faldarabok egészen a folyó tulsó oldalára sodortattak.

(Császárfürdői curiosum.) Nagy falragaszok hirdetik, hogy a császárfürdőben mindennap délelőtt és délután zene-estélyek tartatnak. Érdekes estélyek lehetnek ezek délelőtt és délután. Szerencsére a német szöveg megmagyarazza, hogy „Musik-Concerte“ különben a császárfürdő magyarsága már akkor közfigyelmet ébresztett, midőn néhány tábláján az „általukkali“ szót alkalmazá.

Értékpiros és pénzárak Brassóban Jun. 15.

	Péncz.	Árú.
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	68 —	69 —
„ „ „ papírban	58 —	59 —
Magyar jutalmi sorsjegyek	93 —	95 —
„ földteherm.	79 75	80 75
Erdélyi „	75 75	77 —
Bánáti „	76 75	78 —
1839-ki sorsj. kölcsön 1/1	282 —	284 —
„ „ „ 1/5	282 —	284 —
1864-ki 500 frtos 5% sorsj.	99 30	100 30
„ 100 „ „ „	111 —	112 50
1864-ki 100 „ „ „	125 50	127 50
Hitelintézeti sorsjegyek	170 50	172 50
Cs. kir. arany	5 94	5 96
Ezüst	121 —	129 —
Ezüst szelvény	120 —	126 —
Osztr. magy. 8 frtos arany	9 95	9 98
Napoleon'or	9 95	9 98
Angól sonyerigns	12 30	12 40
Porosz tallér	1 82	1 88
Ikosár	2 18	2 24
Rubel	1 90	1 98

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: **Kenyeres Adolf.**

KERESTETIK

5—6000 forint pénz kamatra, mely biztos

birtokokra betáblázandó. 113 1—3

Bővebb tudomást ad a szerkesztőség.

Pályázat.

Brassóvidéki Hosszúfalu községe magyar tannyelvű elemi népiskolája alszegi részében a megüresedett főtanítói állomás betöltendő, mellyel 315 o. é. forint évi készpénzbeli fizetés, 2 szobából s konyhából álló szabad szállás kerttel, iskolával s félcsürrel, és 6 német, ol failleték, melyből azonban osztlyja terme is fütendő, van összekötve.

A megválasztandó köteles leend, az 1868. XXXVIII. t. cz. által kiszabott tantárgyak tanításán kívül, a község és a helybeli ág. hitv. ev. egyház közt kötött és a nm. vallás- és közoktatásügyi m. k. ministerium által jóváhagyott szerződvényénél fogva, körülbelül 6 hold egyházi szántóföld és kaszáló szabad használatáért, melyek jelenleg 64 forintért o. é. vannak haszonbérbe adva, és a szokásos, temetések és esketések után járó, jövedelmekért, még „az eddigi szokás szerint az alszegi hétköznapi és ismétlő iskolában az ág. hitv. ev. gyermekeket a hit- és erkölestanban, valamint az egyházi énekekben is oktatni, a templomban és temetéseken az éneket vezetni, a lelkeszt megkivántatás esetére helyettesíteni, mind addig, míg az egyház anyagi körülményei lehetővé teendik, külön egyházi segédhivatalnokra bizni ezen szolgálatokat.

Pályázni kívánók fölhivatalnak, mind tanítói, mind kisegítő egyházhivatalnoki és énekevezéri teljes képességüket kitüntető, kellőleg felszerelt folyamodványukat f. évi Augustus 5-ig személyesen benyújtani. — 112 2—3

Hosszúfalu 1871, Junius 4-kén.

Molnár Viktor,
iskolaszéki elnök.

Alólírtak ezennel tudatjuk a t. cz. közönséggel, hogy Brassóban a börgyárunk raktárát valamint annak képviselőtét Orendi Frigyes urra ruháztuk, minek folytán kérjük a t. cz. megrendelőket megrendeléseiket a melyek legpontosabban fognak telyesíttetni, a nevezett urhoz intézni.

114 1—3

Tisztelettel

J. és S. Hoffmann,
Klagenfurtban.

Árlejtési hirdetmény.

Alólírt kiküldött biztos által közhírré tétetik, miszerint ügyvéd Mayer József ur által képviselt Juon Kojenak Popovits, Ügyvéd Puscariu mim távolléti gondnok által képviselt Iosif Doulea ellen 680. o. é. frt. löke és járulékaikért végrehajtásos ügyében, a brassói városi és vidéki tanácsnak mint törvényszéknek az 1871. év April 8-án fennebbi szám alatt kelt válaszában az utóbbinak már végrehajtásilag zálagolt és becsült Hosszúfaluban 860/1036 telekkönyvi sz. a fekvő szolid anyagból épült lakházának árverezése megengedtetett.

A fennevezett fekvőségnek árverezése az 1871. év junius hó 25-én és julius 30-án a hosszúfasi községi irodában a következő feltételek alatt fog elővétetni.

1) Az árverezendő telek a törvényszéki becsülés utján meghatározott 1200 o. é. frt. becsárban fog elővétetni.

2) Az árverezni szándékozók kötelesek lesznek az árverezendő birtok becsára után járandó 10 % bánatpénzt előre a kiküldött biztos kezébe letenni. —

3) A megvásárolt birtok árának két versen, még pedig felének a leverés napjától számítandó 14. az ezután következő 14. napok alatt pedig a másik felének is a p. p.-r. 459. §- a következősei mellett, a törvényszékhez, a mennyiben a betáblázott terheknek átvétele nem történne meg, mulhatlanul ki kell fizetődni.

4) A vásárló a megvásárlás napjától kezdve a megvásárolt telek birtokába és használatába lép, ő hordoz minden avel kapcsolatos terheket, valamint esetleges károkat is.

5) A tetekkönyvileg nevére való átírási engedélyt csakis az árverezési feltételek teljesítése után nyeri meg.

Egyszersmind felszöllíttatnak mindazon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék helyén, vagy ennek közelében laknak, hogy a vételár felszólítása alkalmával leendő képviseltetésök végett Brassóban megbízottat rendeljenek, és azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben, a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Ugy felhivatalnak azok is, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni, vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíteni vélnek, igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, a kiküldött biztosnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Brassó, 1871. Május 25-én.

Vizy József,
törvényszéki kiküldött.

Előpataki ásványvíz.

Több évi tapasztalat azt tanította, hogy a február és márczius havakban töltött víz eredeti jóságát és oldó erejét sokkálta tovább és jobban megtartja mint a más időszakokban töltött. Ugyan-azért ugy intézkedtem, hogy f. év február és mártius havaiban a főkutból tiszta új üvegekbe, javított dugaszolással annyi víz és ugy töltessék, hogy a víz minősége iránti minden igénynek elég legyen téve és minden megrendelés a leggyorsabban teljesíthetessék.

Lehető hamisítások kikérülése céljából a raktáramból kikerülő üvegek cink-kupakkal vannak ellátva, melyen köriratban kinyomott betűkkel e szavak: „Előpatak Dr. Otrobán,“ közepén pedig „1871“ olvashatók. Továbbá örömemre válik tudathatnom, miszerint a tavalyi árakat, az idém tetemesen leszállíthatom és az által ezen jó hatású víznek élvezhetését könnyebbíthetem. Ugyanis egy 50 nagy üveget tartalmazó ládának ára az idén csak 7 frt. 50 kr. egy 66 kisebb üveget tartalmazó ládának ára 4 frt. Az üvegenkénti eladást a brassói fogyasztó egylet (Consumverein) eszközli.

Egyszersmind ajánlom a felügyeletem alatt készült

„Előpataki hajtó pezsgő-porokat“ melyeknek főraktára Brassóban Száva Gerő urnak „a koronához“ czimzett gyógyszerárában van.

42 16—0

Dr. Otrobán Nándor.